

Κωνσταντίνα Θεοδωρίδου – Ποίημα : ΑΠΘ, 10 Μαΐου '22

Κοίτα ρε κάτι τύπους τελειωμένους
που ούτε να ζήσουνε δεν ξέρουνε καλά καλά
και τη βρίσκουν όλο την ανάσα μας να κόβουν.

Γουστάρουν
να γκρεμίζουνε τα νιάτα μας
καυλώνουν
όταν το μέλλον μας βαράνε.

Ρίχτε τα όλα ρε μαλάκες
κάντε τα όλα “Βιετνάμ”.

Σφραγίστε τις καταλήψεις μας.

Γκρεμίστε τα στέκια μας.

Κάψτε ό,τι μας θυμίζει σε αυτήν την πόλη.

Ξεφορτωθείτε πια ό,τι δείχνει ότι κάποτε εδώ υπήρξαμε κι
εμείς.

Ότι τρέξαμε

παίξαμε

αγαπήσαμε

κρυφτήκαμε

ξημερώσαμε

βλέποντας όνειρα μαζί και εφιάλτες.

Βάλτε διόδια στην Ιασονίδου

παρκόμετρο για κάθε ραντεβού που περιμένει στην Καμάρα

βάλτε κι έναν αυτόματο πωλητή στα παγκάκια που κάναμε τα πρώτα
μας μεθύσια

ή δώσαμε τα πρώτα μας φιλιά

-ανάλογα τί θέτε να πουλάτε.

Μόνο να ξέρετε

πώς όταν σε κάποια γωνιά ψοφολογάτε

κανείς δε θα βρεθεί το χέρι να απλώσει

γιατί θα κάνουν πρόβα

τη χορογραφία

για τη γιορτή που θα στηθεί στον τάφο σας απάνω.

Μάης '22